

med Tillid, der sad Sagkundskabens Mænd, nu vilde de endelig træde til og lave en virkelig Toldlov! Hvorledes har nu selve Landstingsflertallets Ordfører, det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hey), karakteriseret det Toldlovsforslag, som Landstinget enstemmig har vedtaget og sendt herved? Det har han gjort paa den Maade, som ærede Medlemmer kunne læse i Landstingstidende, Sp. 507. Han siger der: „Uden at komme ind paa Udvalgets Arbejde eller i det hele taget dets Arbejdsmaade maa jeg maaske have Lov til at sige, at Arbejdet der er gaaet saaledes, at der egentlig ikke fandt nogen grundig Drøftelse Sted af de enkelte Ændringsforslag. Jeg maa beklage, at det har været saaledes.“

Det er Landstingets Toldarbejde, skildret af selve Landstingets Ordfører: Der har ikke funde nogen egentlig grundig Drøftelse af de enkelte Satser Sted, og han beklager, at det har været saaledes. Jeg synes, at den Toldagitation, Protektionisterne have udfoldet i Sommerens Løb, stilles i et karakteristisk Lys ved denne Udtalelse. Ikke paa den Maade at forstaa, at Landstingsudvalget ikke har arbejdet. Formanden oplyste, at det vist havde holdt 26 Møder, modtaget Deputationer i Massevis o. s. v., men et andet Medlem af Udvalget erklærede samtidig, at vel havde Landstingsudvalget haft meget travlt, men det havde ikke bestilt synderligt. Man kan godt have meget travlt uden at bestille noget, godt holde 26 Møder uden i Virkeligheden at gøre et grundigt Arbejde.

Landstingets højtærede Ordfører henviste i Virkeligheden hele det Arbejde, der skulde gøres — det fremgaar ogsaa af den samme Tale, som jeg citerede før —, til Fællesudvalget, det er der, den egentlige Toldlov nu efter Landstingets Mening skal udarbejdes. Jeg konstaterer dette, for derved har Landstinget erklæret sig fallit. Al Tale om, at i Landstinget var Sagkundskaben samlet netop paa dette Omraade, gælder herefter til Wandsbeck.

Under disse Forhold er det endnu mindre fristende at dvæle ved det foreliggende Lovforslag og dets Enkeltheder. Det er et ubearbejdet Kaos, der i Virkeligheden ikke kan menes alvorligt, heller ikke af Landstinget selv. Ingen kan gøre sig noget Haab, ingen kan drømme om, at der skulde være Mulighed for at føre dette Forslag eller noget, der blot ligner det, igennem i dette Ting.

Der er saa meget mindre Grund til at dvæle særlig udførligt ved Forslagets

Enkeltheder, som vi ogsaa paa et andet Punkt staa ganske uvisse. Vi kende ikke Dækningslovenes Skæbne. Dækningslovene ligge endnu oppe i det andet Ting, vi kende intet til dem, uden for saa vidt der er sivet forskellige Forlydender ud. Ogsaa i Regeringspressen har der været forskellige Forlydender fremme, f. Eks. dette, at den Stempelskat, som der i Fjor var saa megen Stemning imod fra den Side, hvortil jeg hører, og fra anden Side, men som dette Tings Flertal dog førte igennem, skal være opgivet. Jeg skal for saa vidt kun glæde mig derover, men jeg maa beklage, at den ikke blev opgivet i Tide.

Den højtærede Finansminister ved meget godt, hvilke store Ulemper og hvilken Skade dette Lovforslag, der blev vedtaget i Fjor, har voldt dansk Forretningsliv, dansk Økonomi. Det maatte han allerede i Forsommeren kunne være klar over, og naar han dog ikke kunde føre Lovforslaget igennem i det andet Ting, synes jeg, han lige saa godt kunde have opgivet det i Tide ved en eller anden Tale, ved en eller anden offentlig Erklæring. At dette Lovforslag har faaet Lov til at staa hele Sommeren og hele Efteraaret, har voldt Landet stor økonomisk Skade og gør det den Dag i Dag, for vel er nu dette Forslag opgivet, efter hvad der har forlydt i selve Regeringspressen, men man ved jo ikke, hvad der kommer efter, man kender ikke Erstatningslovene. Der har gaaet Rygter om, at der er opnaaet et Kompromis i Landstingets Kompensations-Udvalg om en ny Form for Spiritusskat, en Slags Produktionsafgift, men hvordan den skal formes i Enkelthederne, vide vi ikke, det faa vi først senere at vide. Men det synes ingenlunde, som om Frankrig, der er det Land, der især berøres paa dette Punkt, er tilfreds dermed.

I hvert Fald er der Forlydende fremme om, hvorledes Stempelafgiftens Efterfølger vil komme til at se ud. Københavns Kommune har f. Eks. nylig erfaret, at skønt man troede, at der efter Stempelafgiftens Opgivelse var Grund til at vente, at man kunde faa Indgang paa det franske Laanemarked, har dette dog været umuligt. Det Laan, Københavns Kommune har ønsket at optage i Frankrig, kunde ikke optages der, det maatte optages i England. Det er den Dag i Dag saaledes, at Danmark er boycottet af Frankrig.

Formanden: Det Forslag, det ærede Medlem nu omtaler, ligger ikke for til Behandling.